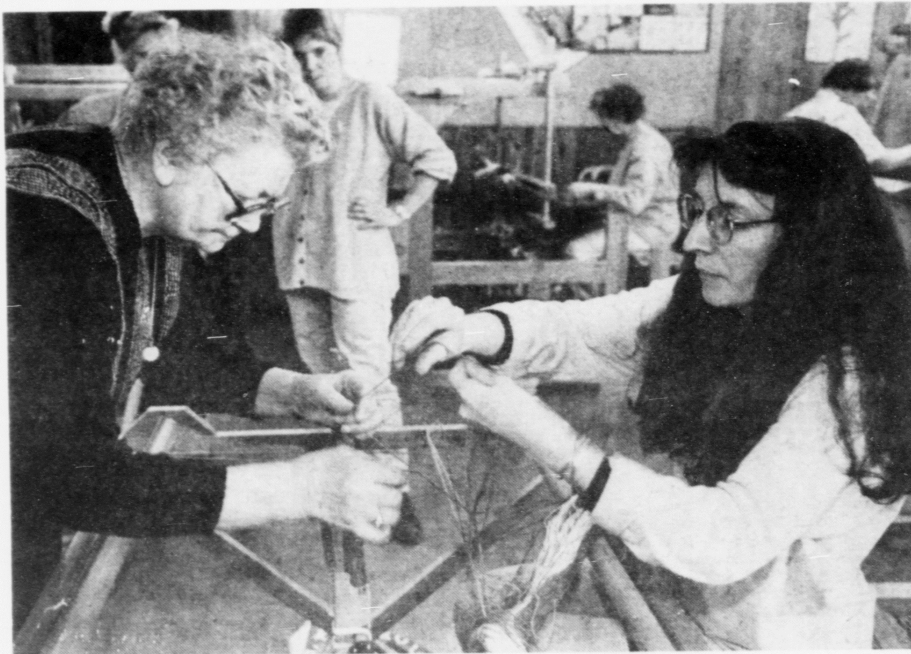

Vinstrumegin Annebeth Johansen á Ströndum, sum á fyrsta sinni er á vevskeiði á Háskúlanum. Her fær hon hjálp frá Poulínu Jensen, vevlærara

minni upphædd, ikki rökka til.

Tað sigur sjálvandi eisini eitt sindur um, at skeiðluttakarnir ikki hava gloymt familjuna heima við hús.

Vevskeiðini í Háskúlanum eru efturvendandi tiltak, sum nú er so væl umtókt, at tað stendur á at hýsa øllum, ið eru áhugað fyrri at fara á skeið.

Elin Lindenskov, lærari, er skeiðleiðari, og hon sigur, at skeiðið var yvirteknad og at biðilistin var langur, tá

tær báðar Poulína Jensen, vevlærari og hon í ár fóru undir vevskeið. Pláss er fyrri 14 vevkonum á skeiðnum.

Tíverri eru so nógv onnur skeið á Háskúlanum, so tað ber ikki til at gera eyka vevskeið.

Øll kunnu fara á vevskeið, og ongum nýtist at hava royndir frammanundan. Nakrar kvinnur á hesum skeiðnum hava verið áður, aðrar eru her fyrri fyrstu ferð, sigur Poulína Jensen, lærari.

Tá Háskúlin fyrri nøkrum árum síðani fór undir at skipa fyrri ymsum skeiðum, var ætlanin at allir luttakarnir skuldu búgva á Háskúlanum, men øll vóru ikki eins fegin um tað, og fleiri fóru heim um kvöldarnar.

- Hetta varð annars gjørt fyrri at skeiðluttakarnir

Vevskeið á Háskúlanum:

Tværvikur úr álmanakkanum

- Bert tað, at vit als einki annað hava at hugsa um hesar dagar, enn bert at fáast við vevarbeidi, er hugaligt, siga skeiðluttakarnir, sum í dag hava framsýning av vevlutum á Háskúlanum

Tað er helst ikki á hvørjum degi, at kvinnur í aldursbólkinum 40 til 75 ár, fáa møguleika til burturav at læra at veva, og als eingi hava at hugsa um.

Tað kunnu kvinnurnar, sum nú hava búð og virka saman á Háskúlanum seinastu 14 dagar, siga frá.

- Eingin rópar eftir okkum, ella noyðir okkum at fara frá spennandi vevarbeidinum, sum ein teirra tekur til.

- Tað er hugaligt at sleppa frá at gera døgurða, heldur ein. - Ikki bert tað, heldur onnur brosandir fyrri, men eisini tað, at vit ikki vita, hvat vit fáa til døgurða fyrr enn vit borðreit verður fyrri okkum.

Við annan vev situr skeiðluttakari, sum heldur, at telekortini eru so ódrúgv.

Hon heldur, at tað hevur verið sera hugnaligt at búð á Háskúlanum í nærum tværvikur, men nú hevur hon keypt sær 100 krónur telekort, tí tey sum ljóða uppá

Ebba Winther í Havn ætlar sær eitt vevskeið turriklæði

skuldu fáa eina kenning av, hvussu tað var at ganga á einum háskúla.

- Í dag er tað tó bert hendingsferð, at fólk fara heim til sín sjálvs um kvöldarnar, sigur Elin Lindenskov.

- Hvat nýta tit fríløturnar til, tá allar búgva á Háskúlanum?

- Tað er torført at fáa stundir til annað enn vevarbeidið, tí tað er so spennandi, at vit sita uppi hálvar nætur, siga kvinnurnar.

- Vit hava verið í Norðurlandahúsinum, vitja á Vevstovuni hjá Titu Vinther, men ætlanin er eisini, at vit skulu síggja eina ljósmyndargrøð, men tað velst um, um

Av og á er neyðugt eisini at rigga til undir vevinum, og tá ræður um at vera fimur. Her er tað Katrin Samuelsen í Havn, sum roynir seg

